

Ганна Панамарэнка

* * *

... мне сястрычка-гаспадынька
выдасць пенькную піжамку
у чырвона-белы рубчык
будзе струй мой эlegantны

... засьпяваю я куплеты
пра лысога бацьку-чорта
пра свае дурныя справы —
вельмі доўгія рукавы

... у Навінках сонца сьвеціць
я прыгожая гуляю
у чырвона-белым зьзяньні
ад жыцця адпачываю

... гэі, калегі, падыходзьце
я вам шэрыя касьцюмы
расфарбую размалюю
дзе пабелкай дзе крывёю

... я вам фарбу прыхавала
мы ж цяпер ня проста дурні...

Ліпень 1999

Татку, татку, дай парады,
як схадзіць пасраць у грады,
і каб больш на пяць працэнтаў,
чым суседка цётка Генька.

Татка, татка, мы старалісь,
каля лазьні калупалісь,
адрабілі лісапету,
каб ты ехаў да суседа,
каб ты ехаў, татка-радца,
па суседзях пабірацца.
Не да Джона, не да Яна,
а да рускага Івана.